

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐

ความตายต้องไม่เหนือความสัจ

เป็นยังไงเขาเอาต้นไม้มา ตูมาจากชลบุรี ท่านพฤกษ์ รถใหญ่เต็มเอี้ยดเลย มีหลายชนิดของต้นไม้ เขาเขียนบอกไว้หมด ใครจะเอาไปปลูกที่ไหนๆ ก็ได้ เป็นสาธารณประโยชน์หรือประโยชน์ส่วนตัวก็แล้วแต่เถอะ นี่ก็มาหลายคันรถแล้ว ทางนี้ก็ปลูกตลอด เมื่อเช้านี้ก็มาคันหนึ่ง แนนเลย อย่างละ ๙ ต้น ๑๐ ต้น คือชนิดละ ๙ ต้น ๑๐ ต้น เราออกไปเราอ่านดู นี่ก็มาจากเมืองชล ท่านพฤกษ์ คุณแม่บังอรที่เป็นมารดาของท่านพฤกษ์ สกุลนี้เป็นสกุลมั่งคั่งสมบูรณ์ สกุลเศรษฐีก็ไม่ผิด ในเมืองชลรู้สึกนี้เป็นอันดับหนึ่ง

ที่เขาโจมตีว่าท่านเอาเงินในวัดเขาเขี้ยวไปสร้างรีสอร์ทรีเสดอะไร มันหลับตาพูดไอ้พูดนี้ ทั้งหลับตาพูด ทั้งปากอมขี้ด้วย มันหาเรื่องใส่คนดี ปากมันอมขี้มันไม่ดู ก็ได้ยินชัดๆ เห็นชัดๆ เราก็ดูได้ชัดเจนนละชิ คนปากเหม็นปากสกปรกที่อุตสาห์ชวนขวย วัดเขาเขี้ยวจะมีอะไรที่นั่นเราขึ้นไปดูแล้ว มีแต่ที่บำเพ็ญสมณธรรมล้วนๆ เลย กับพวกสัตว์พวกอะไรเต็มอยู่นั้น เลยสัตว์กับพระก็ดูเป็นอันเดียวกันนะแปลกอยู่ สัตว์ไม่ใช่สัตว์ธรรมดา พวกหมี พวกเสือ พวกกวางพวกแก้ง เต็มอยู่แถวๆ นั้นเพราะเราเดินไปดู กุฎีมี ๔ หลัง ๕ หลัง อยู่ห่างๆ กัน ก็เหมาะสมๆ เราไปเที่ยวดูหมด

ว่าท่านเอาเงินจากเขาเขี้ยวไปสร้างรีสอร์ท มันหลับตาพูดมันไม่ได้ไปดูเสียก่อนว่าเขาเขี้ยวอยู่ที่ตรงไหนทวีปไหน มันไม่ได้ไปดูนะ ไปโจมตีผู้ดีหาว่าท่านเอาเงินในสำนักเขาเขี้ยวไปสร้างรีสอร์ท อันนี้เราไปเห็นเอง พูดให้มันชัดเจนน หาเรื่องใส่กันมนุษย์เรา คือปากสกปรก จิตสกปรก เวลาแสดงออกมีแต่เรื่องสกปรก เรื่องความเป็นอรรถเป็นธรรมต่อกันนี้ไม่มี เพราะไม่มีในตัวเอง ถ้าความเป็นธรรมมีในตัวเองออกข้างนอกไปก็เป็นธรรม ถ้ามีแต่ความสกปรกแล้วออกไปก็เป็นเรื่องสกปรก ใจอมขี้ปากออกไปก็อมขี้ กิริยาออกไปก็อมขี้ทั้งหมด ขี้เป็นของดีไหมละ ของสกปรกใช้ไหม แต่มันชอบอมนะ มนุษย์ผู้เลวทรามชอบไปหาอมอย่างนั้นละ อมของสกปรก จึงเรียกว่าปากอมขี้

ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจิตใจ จิตใจสำคัญมาก เพราะฉะนั้นท่านจึงสอนให้อบรมทางด้านจิตใจให้ดี ถ้าจิตใจสะอาดแล้วอะไรออกไปจะสะอาดๆ ทั้งหมด อย่างสกุลท่านพฤกษ์ คุณแม่บังอรนี้ในจังหวัดชลจะว่าเป็นเศรษฐีอันดับหนึ่งก็ไม่ผิด สกุลนี้เป็นสกุลที่มั่งคั่งสมบูรณ์มากที่สุดทีเดียว และเป็นสกุลเต็มไปด้วยอรรถด้วยธรรม การทำบุญการให้ทานไม่อัดไม่อั้นเลย ก็คิดดูซิต้นไม้จากจังหวัดชลมาไม่รู้วาก็เที่ยวรดแล้ว เมื่อเช้านี้ก็มาคันหนึ่ง

ชนิดละลิตัน ๆ มาหลายชนิดเต็ม เราเดินออกไปข้างนอกไปเห็นแล้วเมื่อเช้านี้ มาจากเมืองชล ท่านพฤกษ์กับคุณแม่บังอร จังหวัดชล มาทำบุญให้ทาน

นี่ก็ปลูกไปขยายออกไปให้เป็นประโยชน์แก่ชุมชน ใครจะต้องการเอาไปปลูกเท่าไรเราไม่หวง เพื่อเป็นประโยชน์เท่านั้นเราพอใจ นี่ท่านพฤกษ์กับโยมแม่ท่านเอามาหลายคันรถแล้วนะ ต้นไม้หลายคันรถ เมื่อเช้านี้ก็เอามาเต็มคันรถ ใครจะต้องการเอาไปปลูกเราก็ให้เพราะมันมาก แยกออกไป ใครจะไปปลูกตามไร้ตามสวนใครก็ได้ สำหรับวัดนี้ปลูกเต็มไปหมดแหละ

ลำไยเราไม่ค่อยดี ลำไยที่เอามาปลูกเหล่านี้มีแต่ลำไยกะโหลก แต่เวลามาปลูกแล้วลูกเท่านั้น กะโหลกทั้งนั้นเอามาปลูก เอาอย่างพันธุ์ดี ๆ ทั้งนั้นมาปลูก ครั้นแล้วก็เป็นอย่างนี้ ลูกเท่านั้นลำไยกะโหลก คือดินฟ้าอากาศ คงจะเป็นเพราะดินอาหารไม่พอ พวกปุ๋ยสำคัญมาก ถ้าปุ๋ยพอน้ำพอจะขึ้นได้ดี เพราะลำไยที่ไหนก็มีทุกภาค แต่ชนิดอื่น ๆ มันเลือกบ้างนะ เช่นอย่างพวกเงาะพวกทุเรียนอย่างนี้ ภาคอีสานไม่มีทางขึ้นแหละ มันขึ้นอยู่ตามที่เขาริมได้ เช่นภาคตะวันออก ปราชินบุรี จันทบุรี ภาคกลางพวกทุเรียนมีได้หมด แต่ภาคอีสานไม่เป็นท่า เอาอะไรไปปลูกตายหมด ภาคอีสานเป็นภาคยักษ์อะไรก็ไม่รู้ เข้าใจไหม อ้าว พูดยตามเรื่องความจริง คือดินฟ้าอากาศไม่ดีเลย ภาคอื่นดินฟ้าอากาศดี ปลูกอะไรก็ขึ้น ๆ อันนี้ไม่ขึ้น

เราได้พยายามหลายอย่าง เอามาจากจันท์เลยเขียว เราสั่งให้เอามา พวกเงาะพวกทุเรียนเกือบทุกชนิด เอามาจากจันท์เลยละ ขนใส่รถมาปลูก เราเป็นคนสั่ง เราอยากให้เห็นตัวจริงของมันเป็นอย่างนี้ ภาคอีสานมันขึ้นก็ขึ้นครั้นมีแต่กินหรือ สิ่งเหล่านี้เอามาจากภาคตะวันออก ภาคอีสานเอามากินมันปลูกไม่ได้หรือ เอามาปลูกดูซิแล้วเอาจริง ๆ นะ จริงด้วยนะเรา ตั้งใจปฏิบัติจริง ๆ มันจะเป็นอย่างไรคอยดู ไม่เป็นท่าทุเรียนต้นอยู่นี้มีลูกเดียว พอให้ทราบทางภาคอีสานทุเรียนปลูกก็ขึ้นเหมือนกัน มีลูกเหมือนกัน มีลูกเดียว เป็นอย่างนั้นจะให้ว่าไง จากนั้นมาเราเลิกเลยนะ คือทำให้เห็นเหตุเห็นผลทุกอย่างแล้วเลิก ๆ

พวกเงาะเอามาปลูกที่แรกเต็มหมด ตายหมด ทุเรียนเอามาปลูกเห็นลูกเดียวนอกนั้นเรียบบูธไม่มีเหลือ อ้อ มันเป็นเพราะดินฟ้าอากาศจริง ๆ คือด้วยความดูแลจริง ๆ แต่มันก็ไม่ขึ้น ปลูกที่น้ำบ่อ ทำอะไรต้องทำให้เห็นเหตุเห็นผล เมื่อเห็นแล้วก็ปล่อยละที่นี้ หายสงสัย อย่างทุเรียน เงาะอะไรมาปลูกเต็มไปหมด ไม่เป็นท่า จากนั้นปิดออกเลย มันจะตกแม่น้ำโขงทวีปไหนช่างหัวมัน ไม่เอาเลยไม่ปลูก อาศัยภาคอื่น ๆ มากินอยู่ทุกวันนี้ ทุเรียนมาจากภาคตะวันออก ทางจันท์ มาเต็มอยู่นี้ทุเรียน เงาะกลางสาด มีหมด มันไม่มีต้นแต่มีลูกอยู่นี้ ต้นมันอยู่หมู่ทางจันทบุรี ทางภาคตะวันออก

จันทบุรี ปราจีนบุรี ต้นผลหมากรากไม้ยู่โน้นแต่ลูกมันมาอยู่ที่นี้ วัดป่าบ้านตาดเต็มหมดนะ มันก็แปลกอยู่ คือดินไม่ดี

วันหนึ่งๆ เราไปส่งเคราะห์โลกทุกวันๆ ไม่ได้ขาด ไปแต่ละวันเต็มรถๆ เทปี่ะๆ ถ้าเป็นโรงพยาบาลก็ให้โรงละสองหมื่น ให้ทุกโรงๆ ละสองหมื่นๆ อาหารเรียกว่าเต็มรถ พระท่านเคยแล้วว่าจะไปโรงพยาบาลเท่านั้นท่านจัดให้พอดีๆ เมื่อวานนี้ก็ไป เต็มรถเหมือนกัน วันนี้คนบางตาหน่อย ทุกวันเต็ม ตอนกลางวันกลางวันไหลเข้าไหลออกตลอด เราอยู่กุฏิมองมาเห็น กลางวีกกลางวันเต็ม เข้ามาหน้าศาลาพอ จากนั้นออก ทางนี้เขียนติดป้ายไว้หมดห้ามเข้าๆ รอบเลยเพราะเป็นทำเลภาวนาของพระ

ขนาดนั้นนะเรารักสงวนพระทางด้านจิตตภาวนา ไม่ให้มีอะไรไปแตะ เราก็ไม่เคยไปกวนท่าน เรื่องหน้าที่การงานอย่างอื่นไม่ให้มี ให้มีแต่ภาวนาอย่างเดียว เรารักเราสงวนเพราะเราดำเนินมาอย่างนั้น เรายิ่งจริงกว่าพระอีกไม่ใช่คุย งานการใดมายุ่งเราไม่ได้ ตั้งแต่วันออกปฏิบัติ พรรษา ๗ ถึงพรรษา ๑๖ มีตั้งแต่งานภาวนาอย่างเดียว ไปคนเดียวๆ ตลอด งานจะมาแทรกนั้นแทรกนี้ไม่มี ถึงขนาดนั้น ตั้งแต่พรรษา ๗ ถึงพรรษา ๑๖ ฟาดกันตก กิเลสตกเวทีในพรรษานั้นละ พรรษาที่ ๑๖ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ ได้พูดให้ฟัง

ตั้งแต่เริ่มออกจากการศึกษาเล่าเรียนแล้ว ก็ไปอำเภอจักราช จำพรรษาแล้วก็บึ่งถึงพ่อแม่ครูจารย์มั่น จากนั้นมาแล้วก็เอาเลย เป็นที่ลงใจทุกอย่างแล้วจากอรรถจากธรรมของท่านที่แสดงให้ฟังถึงใจ เมื่อถึงใจแล้วมันเอาจริงนะนี้ ถ้าลงทำอะไรแล้วจริงทั้งนั้น ได้รั้งเอาไว้ นิสัยเรามันนิสัยผาดโผน เอาจริง ถ้าลงได้ทำอะไรขาดไปเลยเสียว่ามันเป็นอยู่ในจิตนะ มันไม่มีที่ว่าเอนโน้นเอนนี้ไม่มี ตรงแนวเลย ว่าจะไปทางไหนพุ่งขาดเลยๆ ฆ่ากิเลสของเจ้าของก็แบบเดียวกัน นี่ละนิสัยมันออกไปจากในใจ ฆ่ากิเลสก็คิดดูซิเป็นเวลา ๙ ปี ไม่มีอะไรมายุ่งนะเรา พ่อแม่ครูจารย์เสริม ท่านเสริมอยู่ ท่านเห็นความตั้งใจของเรา

อยู่กับท่านบางทีก็ได้รั้งเอาไว้ คือท่านรู้นิสัยผาดโผนเอาจริงเอาจังทุกอย่าง ท่านเป็นคนรั้งเอาไว้ให้อยู่พอประมาณ เช่น นั่งตลอดรุ่งอย่างนี้ เว้นคืนหนึ่งสองคืน ฟาดเสียจนกันแตก ไปเล่าความอัศจรรย์ให้ท่านฟัง ทีแรกท่านก็ชมเชย ก็ท่านเป็นจอมปราชญ์เราเป็นจอมโง่ว่าไง ท่านก็ชมเชย เราก็ยังมีแกลใจ เห็นใบไม้แห้งใบไม้สดนึกว่าคู่ต่อสู้จะกัดละนะหมา เข้าใจไหม ท่านรั้งเอาไว้ ยกสารถีฝีกม้ามา แน่ะ เราก็เข้าใจ จากนั้นเราก็ไม่นั่งตลอดรุ่งอีก ท่านคอยรั้งๆ เพราะท่านรู้นิสัยผาดโผน เพราะฉะนั้นเวลาไป จะไปก็องค์ ไปองค์เดียว ท่านขึ้นทันทีเลย เอา ท่านมหาไปองค์เดียวนะใครอย่าไปยุ่งท่าน ขึ้นอย่างเด็ดด้วยนะ

ถ้าเป็นเรื่องของเราแล้วเด็ด เพราะท่านรู้นิสัย เป็นอย่างนั้นตลอดมาตั้งแต่
 พรรษา ๗ ถึงพรรษา ๑๖ ถ้าว่าลงเวทีก็ได้ลง กิเลสมันเลื่อนวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓
 เวลา ๕ ทุ่มเป็งพอดี หลังวัดดอยธรรมเจดีย์ ไม่ลืมเพราะเป็นเรื่องใหญ่โตมากที่สุดเลย
 เรื่องฆ่ากิเลสไม่มีอะไรที่จะหนักมาก เพราะกิเลสเป็นเจ้าอำนาจครอบสามโลกธาตุ
 กิเลสเป็นเจ้าอำนาจทั้งนั้น ฟาดมันลงจากหัวใจนี้กระเทือนเลย ไม่ใช่เล่นๆ นะ ต้องเอา
 อย่างหนักเหมือนกัน ก็เข้ากันกับนิสัยอันนี้ นิสัยอันนี้มันเอากันได้ ฟาดเหมือนฟาดดิน
 ถล่ม

นิสัยมันจริงจังกทุกอย่าง ถ้าลงอะไรแล้วไม่มีคำว่าเหลาะแหละ ยิ่งปลงใจแล้ว ใช้
 แล้ว เอาขาดสะบั้นเลย ถ้ายังไม่ลงใจก็เหมือนเครื่องบินร่อนอยู่ ถ้าสนามยังไม่ปลอดภัย
 ก็ต้องร่อนไปเรื่อย พอแน่นอนแล้วพุ่งเลย อันนี้ก็เหมือนกันถ้ายังไม่ลงใจความเพียรก็
 ยังไม่หนัก คอยอยู่ พอแน่ใจแล้วพุ่งเลย เป็นตายก็ว่ากันเลย เป็นอย่างนั้น นิสัยของเรา
 รู้สึกจะต่างคนทั้งหลายอยู่มากในเรื่องความสัตย์ความจริง ความสัตย์ความจริงนี้จริง
 มากทีเดียว เอาจริงเอาจัง ไม่ละเรื่องความสัตย์ของเจ้าของ เจ้าของจะตายก็ตายถ้าลงได้
 อย่างนี้ละนะ เท่านั้นละพอ ความตายต้องไม่เหนือความสัตย์ ความสัตย์เหนือกว่า อย่าง
 นั้นละ

เราเห็นคุณค่าของความเอาจริงเอาจังมาตลอด ไม่ใช่ทำเหาะๆ แหะๆ
 เหลาะๆ แหละๆ แล้วจะเอามรรคเอาผลมาจากไหน ต้องให้จริงให้จังกทุกอย่าง เพราะ
 กิเลสเป็นของเล็กน้อยเมื่อไร มันเป็นเจ้ามหอำนาจครอบสามโลกธาตุ ฟาดมันลงจาก
 หัวใจฟาดดินถล่มโน่นนะของง่ายเมื่อไร เอาละที่นี้ะพอ จะให้พรแล้วก็จะไปธูระของเรา

ท่านชิตนี้ดูว่าเอาไปถึงวัดสวนแสงธรรมแล้ว เรื่องการเผาที่เราเปิดโอกาสไว้
 ทางวัดอโศการามก็ได้ วัดอาจารย์เจี๊ยะก็ได้ เพราะเป็นทำเลที่เหมาะสม ในวัดเราขัดต่อ
 กฎหมายเขาเราก็ทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้เผาที่สวนแสงธรรม กะว่าจะไปเผา
 วัดอโศฯ หรือไม่ก็วัดอาจารย์เจี๊ยะ ก็คงจะเป็นวัดอาจารย์เจี๊ยะเพราะใกล้ ท่านชิตตาย
 ท่านเหลิมแขนหัก เอาไปสวนแสงธรรมแล้ว เราเปิดโอกาสให้แล้วจะเอาไปเผาวัดไหน
 เผา ถ้าไม่ขัดข้องทางกฎหมายเป็นวัดที่สวนแสงธรรมก็ได้ แต่มันขัดทางกฎหมายเขาก็
 ทำไม่ได้ คงจะไปวัดอาจารย์เจี๊ยะนะ คงจะไปที่นั่น

(เผาศพวันที่ ๘ กรกฎาคม ที่วัดท่านอาจารย์เจี๊ยะครับ) ช่วงนั้นเราจะลงไป
 กรุงเทพฯ ถ้าลงเราก็อู่ที่งานแหละ ถ้ายังไม่ลงก็ยังไม่ไป วันที่ ๘ นะ นั่นก็ไม่ทราบว่ารอด
 คว่าหรือคนคว่า ท่านชิตตาย ท่านเหลิมแขนหัก จะเผาวันที่ ๘ เดือนกรกฎา เป็นเวลาที่
 เราลงกรุงเทพฯพอดี น่าจะเป็นวัดอาจารย์เจี๊ยะนะเผา

(หมอรุ่งเรือง ทำบุญอาจารย์ชิต ๑,๐๐๐ บาทครับ) มีหมอรุ่งเรืองคนหนึ่งที่ได้เด่นอยู่ในวงแพทย์วังหมอ นอกจากนั้นจะเป็นอะไรก็ไม่ทราบ เราพิจารณาทุกแง่ทุกมุมนะ เอาธรรมออกพิจารณา สูงสุดคือธรรม ออกพิจารณาอะไรไม่มีผิด ธรรม ไม่มีอะไรเหนือกว่า เพราะฉะนั้นเราจึงเอาธรรมออกวินิจฉัยพิจารณา เรื่องหมอรุ่งเรืองจะห่างเหินทางด้านอรรถด้านธรรมมากอยู่ อย่างที่เห็นหมอรุ่งเรืองอันนี้เป็นลูกวัดเลย หมอรุ่งเรืองกับหมอसानิตย์ เป็นลูกพระลูกพระพุทธเจ้าจริง ๆ ไม่ได้เรียนสรีรศาสตร์มาเพื่อแก้โรคแก้ภัย สรีรศาสตร์เพื่อแก้กิเลสตัณหา ยกเมฆความทุกข์เกิดแก่เจ็บตายขาดสะบั้นลงไป เพราะสรีรศาสตร์ของพระพุทธเจ้า สรีรศาสตร์ของหมอนี้เรียนเพื่อแก้โรคแก้ภัย ต่างกันนะ เราจะเอาสรีรศาสตร์ของหมอไปเทียบกับสรีรศาสตร์ของพระพุทธเจ้าไม่ได้ เข้ากันไม่ได้เลย คนละโลก พวกกันจำเอาไว้

นี่เราเปิดออกตามหลักความจริง สรีรศาสตร์ของพระพุทธเจ้านี้แยกออกหมดจนกระทั่งปล่อยโดยสิ้นเชิง สรีรศาสตร์ของหมอนี่เขาเรียนมาบางคนมีเมียดั่งสี่คนห้าคน มันสรีรศาสตร์ชี้หมาอะไรก็ไม่รู้ เข้าใจเหอ เราพูดได้อย่างสบาย เราไม่มีอะไรกับโลก พูดชัด ๆ อย่างนี้ละ ถึงจะพูดอะไรพูดแล้วหายเจ็บ ๆ นะ ไม่ว่าจะพูดหนักพูดเบาพูดนิ่มนวลอ่อนหวานไพเราะเพราะพริ้ง เต็ดขาดเฉียบขาดขนาดไหนก็ตาม เหมือนเขาตากไม้ อันนี้มันคดมันงอถากแรง ถากจะเอาไม้นั้นแหละ ไม่ใช่ถากทำลายไม้ อันนี้มันตรงก็ถากเรียบ ๆ ๆ แบบนั้นละธรรมะพูดออกไป จะหนักจะเบาเหมือนเขาตากไม้ คือสอนคนให้ดี ควรหนักก็หนัก ควรเบาก็เบา เหมือนเขาตากต้นเสามาทำบ้านทำเรือนเอาละให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ